

**Tractatus Exegeticus Ad Librum III. Decretalium Gregorii
IX. Contractus in specie secundum rubricarum ordinem
exponens**

Scharz, Oddo

Salisburgi, 1738

Excellentissimo, Et Illustrissimo Domino Domino Corbiniano, S. R. I. Comiti
A Saurau, Libero Baroni in Listig, Crems, Friedstein, Superiore Stainach,
Domino Dominiorum Walchenstein, Sladming, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63816](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63816)

EXCELLENTISSIMO,

ET

ILLUSTRISSIMO

DOMINO DOMINO

CORBINIANO,

S. R. I.

COMITI A SAURAU,

Libero Baroni in Listig,

Crems, Fridstein, Superiore Stainach,

Domino Dominiorum Walchenstein, Slad-

ming, Klein-Sölk, Schwanberg, Paach, &

Brembstötten,

Sacræ Cæsareæ, Regiæque Catholicæ

Majestatis Consiliario Actuali Intimo, Inclyti

Ducatus Styriæ Supremo Camerario Hæreditario,

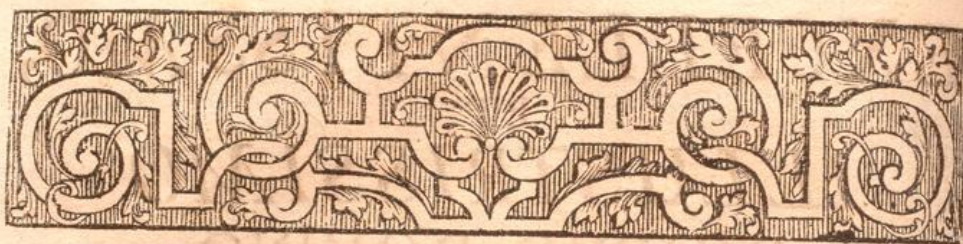
& Sub-Mareschalo ibidem Hæreditario; nec non

Inclyti Ducatus Carniolæ Supremo

Capitaneo &c.

DOMINO DOMINO

SUO GRATIOSISSIMO.

Illustrissime, ac Excellentissime
DOMINE DOMINE
COMES.

Obilissimæ illæ atque excelsæ animi
dotes, quas Natura & Virtus æmulâ
liberalitate in Te, EXCELLENTIS-
SIME COMES, effuderant, quibusve
plusquàm magneticâ vi tum Sum-
morum Principum Tibi attrahis fa-
vores, tum populi quoque universi
animos in Tui captivas venerationem, illius sublimi-
tatis sunt, ac præstantiæ, ut Ciceronis illud in Laudem
Marcelli perorantis jure optimo de Te dicere possim,
ni-

nimirum, nullius tantum esse flumen ingenii, nullam scribendi, aut dicendi tantam vim, tantamque copiam, quæ non dicam exornare, sed enarrare res Tuas gestas possit. Quidquid enim divitiarum per rivulos dispensatrix natura aliis contulit, aut gratia, id omne in Te uno torrentis ad instar confluisse suspicimus; adeò, ut asserere non dubitem, Te in hoc vel maximè affecutum esse naturam Solis, qui suo amplissimo ambitu tot, tamque multiplices in se complectitur virtutes, quas in inferioribus non nisi variè dispersas reperimus. Et hæc sanè ornamentorum, quibûs resplendescis undique, collectio causa illa extitit, quòd ad supremi Capitaneatûs fastigium evectus communi omnium votò ac solatiò præsideres, nimirum, ut vel sic Illustrissimos Virtutum Tuarum radios quoquoversum dispensares, & sicut nihil est, quod non aliquid virtutis emu- tuetur à Sole, ita omnes in Te haberent, quod de Lumine Tuo in altis posito, & explicato participarent. Et profectò habet Patria, quæ in Te suum agnoscit, & amat Patrem, habent subditi, quorum fessos labores gratiosissimus Sinus Tuus excipit, & solatur, habent clientes, qui omnem è Tuis gratiis trahunt & alunt, spiritum, habent & Magnates, qui in Te rarum quoddam excelsarum mentium Prototypon intueantur, & imitentur. Nihil enim in Te, quod non illustre, nihil, quod non admirabile, nihil, quod non immortalitate dignissimum. In luce sunt, quæ scribo. Quis enim est, qui nesciat Tuam in agendo dexteritatem, in enodandis abstrusissimis Mysteriis subtilitatem, in tractandis summè arduis negotiis facilitatem? Quid plura? Nobilitatem nondum attigimus. Alienum quidem.

bonum, nisi innata virtus fecisset suum. Ex antiquissima Te ortum novimus Profapia, quæ an Tibi magis, an Tu illi sis ornamento, haud satis assequor. Certè per illam instillatos Tibi generosos spiritus, totque virtutum decora admiramur. Nihil autem hic memoro de nobilissimis illis Ecclesiæ fuleris, clarissimis Teutonici Ordinis membris. Nihil de famosissimis Protoparentibus Tuis, qui centum jam abhinc & pluribus annis in Inclyto Ducatu Styriæ Illustrissima illa tum Prætoris, tum Supremi Capitanei munia Atlanticò sustinuerunt humerò, ibidémque Sub-Mareschalatùs dignitatem promeruère hæreditariam. Nihil inquam de istis memoro, utpote, quos omnes in Te uno, velut Phœnice redivivos, aut in imagine viva adumbratos legimus. Legimus, inquam, illos & suspicimus in Te, quoties aut Sapientissima responsa dantem Te percipimus, aut ardua quæque exantlantem comperimus. Quidquid enim in illis Virtutis & Sapientiæ, Consilii & Gratiæ, Constantiæ & Magnanimitatis, id Eminentissimò quodam modò in Te refulgere manifestum est. Qui splendor Virtutum Tuarum cum tenebris involvi se minimè pateretur, fieri non potuit, ut non etiam Supremi Monarchæ Augustissimi Imperatoris oculos feriret, repercussâ exinde in Te Maximâ Illâ Clementiâ, quâ ad intimi sui Consilii Actuale Membrum Te provehere, Commercialisque Provincialibus veluti diei Solem præficere non dubitavit. Atque hos Augustissimos favores amplissima illa in Bonum Publicum à Te profecta merita jure sibi exegère. Ast, parum Tibi fore, existimas, tot studiis & aureis catenis devincire Aulam, nisi & ipsum Cœlum in Tua vincula traheres,

pro-

probè gnarus, Te haud rectiùs ac feliciùs ad honoris templum scensurum, quàm salutató priùs & penetrató Virtutis ac Religionis Templó. Et fanè non per aliud, nisi per hoc ipsum in Superos eximiæ Religionis studium viam Tibi regiam stravisti ad excelsum illud dignitatis subsellium, quod Te hodie Religionis Fautorem, ac Supremum Commissionis Præsidentem salutat. Habet fanè in Te, quod sibi gratuletur afflicta Religio, cujus collapsa jamjam brachia Tuó Zelê sustentas, sustentata erigis, erecta confortas. Parco hìc ultrà modestiæ Tuæ, EXCELLENTISSIME COMES, simulque tenuitati meæ. Vereor enim, ne protelandó, & acuendó in Tuas laudes calamum veris minora efficiam. Id unum iterató dixisse & comprobâsse sufficiat, in Te omne id collectum, ac coadunatum reperiri, quod in aliis non nisi dispersum invenire est. Hæc verò cùm ita sint, quem alium hisce Thesisibus meis potentiolem quærerem, aut deligerem Patronum, nisi Te, EXCELLENTISSIME COMES, in Cujus Sinu velut penetrati suo Virtus & Doctrina tam raró & amabili nexu sibi junctæ conquiescunt. Huic igitur Sinui Tuo sese præfens Canonica Elucubratio tanquam propriæ Sedi suæ reverenter insinuat, Tuóque Nomine & grandescere, & inclarescere petit. Neque enim dubitare potest, in manibus omnium, ad quos lapsu temporis devolvetur, pretium sese, splendorémque obtenturam, si priùs à Tuis fuerit consecuta. Insignis enim illa, quæ inter cætera clarissima Principalis animi Tui decora eminet, doctrinæ præstantia tanta est, ut proprietate sibi quadam vendicet, quidquid sub Prælo nascitur litterarum.

Ad-

Admitte igitur, ut hoc quoque recens sub Prælo
natum Canonicum opus in Sinum Tuum, quem toties
ad vota mea expansum reperi, deponam, Tuique Ex-
cellentissimi Nominis fronte decorum lucem publi-
cam aspiciat. Ditissimi Superi uberrimos è Cœlo in
Te depluant favores, Tibique quàm plurimos etiam de
meis adjiciant annos, id, quod singulariter cedit in in-
crementum Boni Publici, & Sacrosanctæ præprimis
Religionis securitatem, & in solatium omnium Tuo-
rum, maximè Familiæ meæ minimæ, quam ut una
mecum amplissimis favoribus Tuis prosequi ac fovere
digneris, submisissimo affectu precatur

EXCELLENTISSIMI NOMINIS TUI

Perpetuus devotissimus Cultor

DEFENDENS.

AP.